

mærksomheden paa tilsvarende Forhold i Københavns Kommune. At det generer de Herrer, at vi henleder Opmærksomheden derpaa, kan vi virkelig ikke gøre for, det maa de Herrer henvende sig til deres Partifæller, som leder Kommunen, om.

For øvrigt vil jeg bemærke med Hensyn til den daglige Bekostning pr. Patient paa Syghusene, at naar det ærede Medlem har nævnt 15—16 Kr. pr. Sygedag, har jeg derom sagt, at jeg vil ikke bestride Rigtigheden af det, men jeg har ikke sagt, at jeg vil anse det for meget muligt. Jeg har sagt: Naar man tager Hensyn til, at f. Eks. en syg Person paa det kommunale Alderdomshjem i Nørre Allé her i Byen koster 23—24 Kr. pr. Dag, er det ikke helt utænkeligt, at man paa de militære Sygehuse kunde naa op til de Beløb, Talen er om. Men for øvrigt ved jeg, at Gennemsnitsprisen pr. Sygedag er 6,50 Kr., hvortil kommer Forrentning af Husene, Lønninger til Læger og Personale; men jeg kan slet ikke tro, at det skulde bringe Gennemsnitstallet op i den Højde, som det ærede Medlem her har nævnt. I øvrigt har det ærede Medlem Ret, naar han siger, at han og jeg er ganske enige om Ønskeligheden af paa dette Omraade at tilvejebringe saa omfattende Beparelser som i det hele taget muligt; men det ærede Medlem ved særdeles vel, at derpaa bestræber man sig til det yderste i Forsvarsministeriet, man bestræber sig overalt, hvor det er muligt, for at tilvejebringe en saadan Ordning, at de militære Patienter kan optages paa de civile Sygehuse. Det er ikke i alle Kommuner, der er Mulighed derfor, men hvor der er Mulighed derfor, hvor Pladshensyn tillader det, forsøges en saadan Ordning gennemført, netop med Beparelshensyn for Øje. Vi har ikke den Interesse, som det ærede Medlem har, i, at Flotheder finder Sted indenfor den militære Administration; det ærede Medlem har den Interesse deri, at saa har han noget at angribe, saa kan han ved kommende Lejlighed slaa ud med Haanden og sige: Det er en utrolig Flothed, der udvises, hver Gang der er Tale om Militærvæsenet. Den Interesse har vi ikke, vi har kun een Interesse paa alle disse Omraader: at tilvejebringe den mest omfattende og den mest dybtgaaende Beparelse, og den Interesse vil ogsaa blive plejet ved den Ordning, som man fremtidig søger at tilvejebringe paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at der var ikke noget unaturligt i, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sluttede sig til min Udtalelse angaaende Spørgsmaalet om Statens Pligt til at yde Erstatning, idet alle kommunale Repræsentanter, ogsaa Repræsentanter, som slutter sig til den højtærede Indenrigsministers Parti, er enige med mig i, at det er en Pligt, som Staten har. Alle, som beskæftiger sig med kommunale Sager, ser, hvad det betyder, og derfor er de enige om det Krav, og jeg kan godt henvise den højtærede Indenrigsminister til at søge det bekræftet hos sine egne Partifæller. Ja, den fede Bid skal jeg lade ligge; da den højtærede Indenrigsminister talte om Skueret, var det, den fede Bid fremkom. Nu vil den højtærede Minister ikke erkende, at det er en saadan fed Bid, og saa har noget af det, den højtærede Indenrigsminister har udtalt i Dag om det gode ved at faa Garnison, altsaa for hans Vedkommende alligevel været noget af en Skueret.

Den højtærede Minister fandt de Udtalelser taagede og uforstaaelige, som jeg har fremsat angaaende de Kommuner, der hidtil har haft Garnison, og som, naar der var Mulighed for, at de skulde miste den Garnison, henvendte sig til Ministeriet. Det er muligt, jeg ikke har udtrykt mig saa klart, at den højtærede Minister har kunnet forstaa det. Det, jeg søgte at gøre gældende, var, at naar en Kommune har bygget en Kaserne og ofret 300 000—400 000 Kr. derpaa, er det forstaaeligt, at den Kommune ikke ønsker at komme ind i Forhold, hvor den ikke faar en rød Øres Indtægt af den Kaserne, og det forklarer vel, at Byer har henvendt sig til Ministeriet for at beholde deres Garnison. Og saa føjede jeg til, at naar Helsingør Kommune, der aldrig har ofret noget paa Garnisonen og som Følge deraf ikke har haft de Udgifter, som saa mange andre Kommuner har haft, men kun den Fordel, der kan være ved at have en Garnison, henvender sig, er dette lige saa forstaaeligt. Nu haaber jeg, den højtærede Indenrigsminister er klar over Forholdet, det forekommer mig ikke, at der er noget som helst uforstaaeligt deri.

Med Hensyn til Nyborg er det rigtigt, at Nyborg i sin Tid var ked af at miste sin Garnison, men hvis man nu spørger dem,